

PAILIN

"โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน"

ทัวร์ นรก

เพยเรื่องจริงจากคนที่วิญญาณออกจากร่าง
คำพูดจริงจากคนที่ทำชั่ว ยมบาลสั่งให้รับตัวลงมาในนรกเพื่อสั่งสอน
เรื่องนี้ไม่ได้แต่งขึ้น ล้วนมาจากเรื่องจริงของคนที่ยายแล้วพื้น

รับรองอ่านแล้ว
ต้องไม่กล้าที่จะทำชั่วอย่างแน่นอน

ส.กระเน้าเพ็ชร

ท้าว นรก

ส.กระป๋องเพ็ชร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ส.กระเช้าเพชร.

ท้าวทรนรก.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2553.

112 หน้า.

1. นรก. I. ชื่อเรื่อง.

294.3132

ISBN 978-616-15-0375-8

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิตร

ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์

เสนาะ กระเช้าเพชร

สุริรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา

นัธรุพงศ์ ศรีแก้ววรรณ

มะ-จั่ง

Moo-wan

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0375-8

9 786161 503758

ราคา 99 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

เรื่องราวที่ทางสำนักพิมพ์นำเสนอนี้ ล้วนมาจากคำบอกเล่าของคนที่ตายแล้วพื้น ที่ได้มียมทูตได้พาตัวไว้ในนรก ซึ่งจะพาไปดูแต่ละชุมว่ามีกรได้รับการลงโทษอย่างไร มีความเจ็บปวดขนาดไหน การลงโทษนั้นมีตั้งแต่โทษไม่หนัก ไปยังโทษที่หนักมาก ไม่ว่าจะเป็นคนที่ตัดไม้ทำลายป่าคนพวกนี้อ่านีกว่าจะไม่มีโทษไว้ให้รับกรรมในนรก หรือคนที่ชอบไปห่วย ขอห่วย ก็ได้รับโทษกรรมในนรกเหมือนกัน

คุณพร้อมที่จะรับรู้เรื่องราวความทรมาน ความเจ็บปวดอย่างสุดแสนจะบรรยายได้แล้วหรือยัง

ถ้าพร้อมแล้วเราไปร่วมชมบรรยายภาคในนรก ไปอ่านดูดีว่ามีสิ่งที่เราเคยสร้างกรรมไว้บ้างรึเปล่า แล้วเมื่อเราตายไปจะได้รับการลงโทษอย่างไร เชิญสัมผัสได้ ณ บัดนี้

ปรารภนาดี
บรรณาธิการ

คำนำ

เรื่องเวรกรรมส่วนมากทุกคนย่อมกลัวเกรง

เนื่องจากมักถูกแซงชักหักกระดูกกันเลยละ ใครทำขอให้ตนรอกหมกใหม่ ซึ่งขบบอกว่า อย่าเพิ่งเชื่อว่ามีจริง และขบบอกอีกว่า อย่าเชื่อว่ามีจริง เคยมีชาวหลายครั้งหลายครา ผู้ที่ตายไปแล้วฟื้นขึ้นมาเล่าว่าไปพบเห็นคนสร้างบาปทำกรรม ต้องถูกลงโทษอย่างน่าสยดสยองสำหรับเรื่องนี้เขียนขึ้นตามคำของเพื่อนซึ่งตายไปแล้วฟื้นขึ้นเช่นเดียวกันเพื่อจะเตือนใจให้เพื่อนมนุษย์ทุกคน เลิกสร้างบาปกันเถอะ ปฏิบัติไม่ได้ทั้งหมด เบบางลงบ้างยังดี มิได้คิดเขียนเพียงเพื่อสนุกสนาน แต่ตั้งใจให้กลัวที่จะต้องไปสู่ขุมนรก เพราะหากเชื่อกันว่ามนุษย์เราต้องเวียนว่ายตายเกิดจริงตามที่เพื่อนเล่าคงน่าเวทนายิ่งนัก คิดกันแค่ง่ายๆ คนเราเกิดมามีความเป็นอยู่ที่แตกต่าง บ้างรวยล้นฟ้าแต่หาความสุขไม่เจอ ที่ยากจนข้นแค้น แต่เมื่อคิดเสียว่าชีวิตต้องเป็นอย่างนั้น จึงมีความสุขไปแต่ละวัน แต่ที่ทั้งมีทรัพย์และสุขสบายน่าจะคิดได้ว่า ผู้ที่นั่นสร้างบุญกุศลไว้มาก กลับกันทั้งยากจนแล้วลำบากด้วย ก็ควรถือว่าสร้างบาปไว้มาก ส่วนบุญไม่สะสมมาเลย ก็ขบออกเพื่อเป็นอุทาหรณ์ไว้เพียงเท่านี้แหละครับ

ด้วยความหวังดีและเคารพในความคิดของท่านครับ

ส.กระเช้าพิศุข

ทวิ์นรก

ส.กระเช้าเพชร

ทวิรรนรกเป็นเรื่องราวต่อจาก “หนึ่งวันในนรก” ซึ่งผมได้เขียนไปแล้ว ท่านที่ไม่ได้ซื้ออ่านอาจจะงง เรื่องนี้जूๆ โผล่ขึ้นมาได้อย่างไร จึงขอเกริ่นทำความเข้าใจความเสียหน่อย เพื่อนที่ตายแล้วชื่อดวงพินขึ้นมา และได้บันทึกเรื่องราวที่ไปพบมาเอาไว้ เขียนถึงเหตุการณ์จากผู้ที่ต้องใช้กรรมในแต่ละขุมนรก อย่างน่าสยดสยอง เล่มที่แล้วยมทูตสองตนได้พาดวงไปดูนรกหลายขุม ตามคำของยมบาลที่ต้องการให้มนุษย์ซึ่งไม่เชื่อเรื่องบาปบุญได้รู้ รวมถึงบูชาเมียรักของตัวเองซึ่งมักมากในกาม ตายลงไปก่อนกลายเป็นสัตว์นรก กำลังใช้กรรมอย่างน่าเวทนา จึงขอต่อจากตรงนั้นเลย

ยมทูตดอกและดาบนำดวงไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง ผ่านบรรดาผู้สร้างบาปกลุ่มใหญ่ กำลังถูกใช้กรรมด้วยการทำร้ายร่างกายกันเอง ดวงหยุดจ้องมองเนื่องจากคลั่งคล้ายว่า เคยเห็นหน้าพวกสี่ห้าคนที่นี่ไหนสักแห่ง ไอ้คนหนึ่งใช้ดาบปลายปืนแทงเข้าที่ท้องเพื่อนร่วมกรรม จนได้ทะลักออกมา เจ้านั่นล้มคว่ำลงกับพื้น ในมือกำมีดยาวเพื่อยึดไว้แน่น เพียงชั่วครู่ทะเล้งพรวดขึ้นนั่งตัวดดาบฟันเข้าที่ขาต่อผู้ ซึ่งยืนเผลอตวัดพลืน จนขาดกระเด็นหลุดฮวบลงเช่นกัน รีบเอามือกุมขาซึ่งด้วนไปเสียแล้ว เกือบครึ่ง แต่น่าประหลาด เจ้าคนแรกที่ถูกแทงกลับเป็นปกติเหมือนมิได้เป็นอะไร ไล่ที่ไหลเรียวลาดเมื่อครู่หายเข้าท้องดังเดิม มันหันเหิมองยมทูตและดวงด้วยสายตาแดงก่ำ และแล้วเหมือนจะจำได้เช่นกัน ไอ้นั่นชี้หน้าดวงพร้อมวิ่งเข้ามาหาหยุดห่างเพียงราวแค่สองวา ร้องด่าเสียงคำราม

“ไอ้ระยำ มึงยิงกูเอาไว้”

“จริงหรือเปล่าวะดวง” ยมทูตดอกซึ่งรู้สึกตกใจเช่นกันหันถาม

“จริงครับ กระผมจำได้แล้ว แต่ไอ้พวกนี้เป็นผู้ก่อการร้ายระดับหัวหน้าที่เดียว ก็เลยต้องเชือดกระเดือกมัน ตามกฎของการเป็นทหารพราน เพราะไม่ยอมรับแต่โดยดี” ดวงรับสารภาพ

“ก่อนตาย คงกล่าวคำอาฆาตแค้นเอาไว้ ถึงจำครั้งยังมีชีวิตอยู่ได้”

ยมทูตดาบบอกเหตุผล

ไอ้นั่นเหมือนลืมพวกเดียวที่ต่อสู้กันเอง หันเข้าจะเล่นงานดวงที่รีบขยับหลบเข้าข้างหลังยมทูตดาบ ซึ่งรีบยกอาวุธขึ้นขวางเอาไว้ พร้อมตะคอกบอกมัน หยุดนะเจ้าสิน ไอ้ดวงมันยังไม่ตายไว้ย ข้าเพียงเฝ้า

มาผิตตัว เพราะฉะนั้นเริงยังทำอะไรมันไม่ได้ หากไม่เชื่อฟังข้า เจ้าจะโดนเพิ่มโทษอีกเท่าตัว แล้วเริงต้องลำบากมากขึ้น กลับไปใช้บาปของเริงต่อเสีย ไฉนซื้อสินหยดการกระทำ มองดวงด้วยสายตาอาฆาต ที่ไม่สามารถทำอะไรได้ เพียงชี้หน้าพูดอีก

“มีหวังให้ดี อย่าหลงลงมาที่นี่แล้วกัน พวกกูเอาตายแน่ ไฉนทหารพราน”

ดวงกลัวจนรู้สึกเสียวสันหลังวาบ จึงบอกกับยมทูตหอกและดาบไปที่อื่นเถอะครับ ยังเล่าให้ทั้งสองฟัง ก่อนไฉนจะตาย ตนได้ทราบมานานอย่างแสนสาหัส เพื่อต้องการให้ยอมรับว่าเป็นพวกก่อการร้าย จึงเอามีดเชือดคอมันทีละน้อย

— — — — —

เมื่อยังปากแข็งจึงจำเป็นต้องปลิดชีพเสีย ตอนนั้น
ยังจำติดตา เสียงมันสลักเลือดที่ย้อยตามพื้นดินในป่าดงครอกๆ ไม่คาดฝันเลยจะมาเจอกันที่นี่

“พวกมันกำลังใช้กรรมเพราะฆ่าคนเหมือนกันไซ้ใหม่ครับ” สุดท้ายดวงหันถามยมทูตทั้งสอง ขณะเดินพันพวกนั้นมาไกลโข

“ก็ใช่นะซี หากเริงไม่จัดการพวกมันเสียก่อน คนบริสุทธิ์ยังตายอีกหลายศพทีเดียว ไม่ว่าลูกเล็กเด็กแดง ข้าเฝ้าบ้านเรือนชาวบ้านที่ไม่รู้อิโนอิเหน่ ต้องวอดวายไปด้วยมากมาย ปล้นฆ่าอีกเป็นเบือ พวก

นี้เมื่อมีชีวิตไม่นับถือศาสนาใด เลยจิตใจโหดเหี้ยม พระสงฆ์องค์เจ้า
มันก็ฆ่าก็ต้องมารับกรรมด้วยการทำร้ายตนเอง เจ็บปวดรวดร้าวทรมาน
ลั่นเหลือ กว่าร่างจะสลายกลายเป็นอสุรกายอื่น แล้วไปใช้กรรมยังอีก
ขุมหนึ่งของนรก ซึ่งไม่รู้จะนานเท่าไร เอ็งเห็นไหม ขนาดไล่ไหลเปื้อน
เดียวกลับหายราวปลิดทิ้ง แล้วเริ่มต้นต่อสู้ให้ต้องเจ็บตัวกันอีก วนเวียน
อย่างนี้แหละ ดวงพยักหน้าเป็นเชิงว่าเข้าใจ พลังนี้กนรกเป็นอย่างนี้
เองกว่าจะใช้หนี้กรรมหมด ต้องเจ็บแล้วเจ็บอีก

ทั้งสามเดินไปถึงยังขุมหนึ่งของลานกว้างกว่าสนามฟุตบอล
สามสี่เท่า พื้นเป็นทรายดูสะอาดตาเหมือนกับชายหาดทั่วไปในโลก
มนุษย์ ลมพัดโกรกจนเห็นเป็นคลื่นคล้อยระลอกเล็กของท้องทะเลอัน
เงียบสงบ ไม่มีสิ่งใดอยู่เลย ดวงให้เกิดความสงสัย จึงเอ่ยถาม

“ที่นี่สำหรับไว้ทำอะไรครับ ทำไมว่างเปล่าเงียบเชียบเหลือเกิน
ข้ารู้สึกมึนด้วย”

“ไม่เป็นอย่างเจ้าคิดหรอกเดี๋ยวจะเห็นในความว่างเปล่านี้มีอะไร”

ยมทูตหอกพูดจบ เสียงเฮๆ ดังลั่นมาแต่ไกล ดวงหันไปมองทาง
นั้น เห็นผู้คนมากมายเป็นเรือนหมื่นวิ่งขึ้นมาจากเนินดินสูงผู้อยู่ข้างหน้า
มีเพียงมือเปล่า ส่วนที่วิ่งไล่ตามถือดาบบ้างหอกบ้างเป็นอาวุธ บางคน
กำมีดพก ขวาน เรียกว่าครบครันทีเดียวสำหรับพวกไล่ล่าซึ่งน่า
กระเบนสีแดง ไม่สวมเสื้อ ผู้ถูกตามวิ่งหนีสุดชีวิต ทุกตนทั้งหญิงชาย
ร่างกายล่อนจ้อนไม่สวมใส่สิ่งใดสักนิด เห็นแล้วให้น่าทุเรศอุจาดตา ใต้
บรรดาข้างหน้าทีหนึ่งคนน้อย จึงลงนั่งเรียงแถวเป็นหน้ากระดาน พวก

ไล่ตามหยุดหัวเราะพลางส่ายตามองพวกมัน แล้วจับพลันตัวติดาบนั้น
คอหลุดกระเด็นเป็นดอกเห็ดร่วงยังพื้นทรายจนเกลื่อนกลาดไปทั่ว เลือด
กระดุดออกจากลำคอสีดำปี ฟุ้งขึ้นบนอากาศสูงลึกสองสามวา บาง
ตนถูกตัดแขนขาห้อยร่อนแรง ฝายไล่ล่าพากันตะ ทั้งหัว ลำตัว แขน เล่น
กันอย่างสนุกสนาน เหมือนเห็นเป็นกีฬาชนิดหนึ่งของพวกตน ดวงมอง
การกระทำของพวกมันด้วยสีหน้าเหยเก แล้วเอ่ยถาม

“พวกนี้ทำบาปอะไรหรือครับ”

— — — — —

“ตัดเศียร และอวัยวะต่างๆ ของพระพุทธรูป” ท่าน
หอกตอบก่อนจะพูดต่อ “จำไว้เชียวณาเจ้าดวง ใต้พวกนี้ใจดำเหมือน
หินชาติ ก็พระพุทธรูปที่พวกมันตัดคอ เปรียบเสมือนตัวแทนของบรม
พระศาสดา แม้แต่ท่านยมบาลและพวกข้าเองยังเคารพนับถือ เพราะ
พระองค์เป็นผู้ปลดปล่อยความทุกข์ให้กับมนุษยชาติ พวกมันไม่ละเว้น
ท่านเป็นใหญ่ในเมืองนรกจึงคิดว่า พวกนี้ต้องตกนรกหมกไหม้หลาย
กัปกลับปีเดียว เผลอๆ อาจไม่ให้เป็นมนุษย์อีก คุณสิพวกมัน
ต้องถูกทรมานให้เจ็บปวดเพียงใด” ยมทูตหอกชี้ให้ดูหัวหนึ่งที่หลุดจาก
คอกิ่งไปหยุด แล้วอ้าปากพะงาบเอ่ยวิงวอนขอความเมตตา จากผู้ที่
ไล่ตามตัดหัว